

ikke deraf udledes. Foraaaviddt den samme ærede Taler har paaberaabt sig endeel ældre legale og collegiale Bestemmelser, skal jeg ikke følge ham paa denne Vej, som vilde føre vel langt tilbage (Ja!). Jeg har allerede, da jeg forrige Gang havde Ordet, udtalt, at jeg ikke troer, at man, naar der er Spørgsmaal om den i den her omhandlede Henseende gjældende Lovgivning, tør gaae længere tilbage end til 1810. Dette fremgaaer tydeligt, ved noget nærmere at sammenholde de vedkommende Lovbud. Der udkom iøvrigt endnu i Aaret 1808 flere temporaire Bestemmelser, som tildeels ubetinget gif ud paa at forbyde Bygningers Opførelse, selv af Bindingsværk, udenfor Fæstningsværkerne; men disse Bestemmelser maatte ufeilbarligen ansees begrundede ved de da værende særegne Forhold og betragtes som extraordinaire Foranstaltninger. I Aaret 1810 udkom de tvende herhen hørende Placater, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at nævne. En Cancellie-Placat af 11te Mai 1810, grundet paa Kongelig Resolution, fastsatte nemlig, at ingen Bygning maatte opføres paa Broerne eller i Forstæderne, før end Demoleringscommissiønen havde gennemseet og bifaldet Tegningerne dertil, og at alle Tomter af grundmurede Bygninger sammesteds inden Udgangen af Mai 1811 skulde ryddelig gjøres. Dette fremtræder ganske som en for sig bestaaende Lovforskrift, uden nogen Henviisning til de ældre Bestemmelser. Hertil sluttes sig nu den kort efter emanerede Placat af 6te Juni 1810, som gaaer ud paa endeligen at regulere Demarcationslinien, og i Forbindelse hermed foreskriver, at Ingen indenfor denne Linie tør bygge uden efter de Bestemmelser, som Placaten af 11te Mai 1810 indeholder, og at de, som ville bygge i en Afstand indtil 1000 Alen udenfor den nævnte Linie, først maae angive Pladsen og Bygningsmaaden for Demoleringscommissiønen og forvente Sammes Resolution, før inden der begyndes paa Bygningen. Dette er den endelige Bestemmelse, hvorved man blev staaende, indtil Placaten af 13de October 1824, som indeholder de nugældende Hovedregler og indledes med de Ord, at Kongen har fundet det tjenligt at samle og tildeels

nærmere bestemme de Forskrifter, der, med Hensyn til Hovedstadens Forsvar, ere givne angaaende det Bygningsarbejde, som foretages udenfor Staden. Derefter følge Bestemmelserne i Placatens forfjellige Paragrapher, af hvilke den 1ste Paragraph udtrykkelig henviser til Placaten af 6te Juni 1810. Videre end til det sidstnævnte Aar troer jeg saaledes ikke, at man kan være berettiget til at gaae tilbage.

Da ingen Flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag til § 1:

At „Bjørnsdal og Enighedsværn“ forandres til „Eiendommene Nr. 71 og 72 paa Vesterbro.“

vedtoges eenstemmig med 74 Stemmer.

2) Lovforslagets § 1 med den vedtagne Forandring saalydende:

Den ved Placat af 6. Juni 1810 fastsatte Demarcationslinie udenom Kjøbenhavns Fæstningsværker er ophævet, og en ny Demarcationslinie fastsat saaledes:

a. Paa Sjælland begynder Demarcationslinien ved Udlobet i Kallebodstrand af den Na, der danner Skjallet imellem Eiendommene Nr. 71 og 72 paa Vesterbro. Derfra løber den i en ret Linie til det sydøstlige Hjørne af St. Jørgens Sø og langs den østre Side af St. Jørgens Sø, Peblingesøen og Sortedamsøen. Fra Sortedamsøens nordøstlige Hjørne gaaer den tværs over Østerbro og følger Citadelsveien, saa langt som denne løber mod Ost-Nord-Ost; men fra det Punkt, hvor denne Vej dreier sig mod Ost-Syd-Ost, fortsætter Demarcationslinien sit Løb i uforandret Retning langs den private Vej, tværs over Kalkbrænderiveien og ud til Sundet.

b. Paa Amager løber Demarcationslinien fra Fronten af Gøtens Batteri til det sydvestlige Hjørne af Kjøbenhavns Grund og derfra langs Grændsen for Stadens Grund ud til Sundet.

Den nye Demarcationslinie er nøiagtigt affat paa et af Indenrigsministeren underskrevet og i Kjøbenhavns Magistrat deponeret Kort.